

מוסף דע"י

חוספות

אמר חפלא עילוי א
חפלא חפלא: ולי
חפלא חפלא ליה חפלא
חפלא חפלא חפלא

גדר מהי מיהו לאו מעיקר נדר ועיקר שבוה דהא אמרין בסוגין
 ונדר ושבוה לא שוין בלשניהו אלא מדין דיות הוא דמהי נדר
 ואמרינן בשלשן שבוה כיון דפי' ולבו שוין לאסור (שבוה על עמלו
 ופ' שלא אמרן בשלשן בודקדין די מיהא הוא וכן שבוה אחר
 שבוה ככר וז' עליו כיון שפי' ולבו שוין לאסור אפילו מכר וז'
 ונעיקר לשון שבוה איירין: **פסח** בכנויין וכו' וכו' דיות וכו'.
 וז' דהרי פירושא ודאי תנא בכנויין פסח דלפיו אי אמר דממתיין
 ומתקרא לא מיתקרא רישא שאין אדם מחסר בראש שריי' אלא בנאטע
 ההוא דפסח כן ברישא. ומו דיות אנשיהו שכן שריי' לא הווינן
 כלומר חקורי מחסרא: **ולפרוש** כנויין ברישא. כלומר אש"ג דתרתי קוש
 ברישא הריש דסליק מניה דמתן שרין מדליקין וכו': **וכל הישא דפסח**
 שוממא ברישא בדוקא קאמרין דאי ליכא ספידא ביחלתא וי"ל לתת
ומתקלין. הייט האל את הכניס. ונתון ולא מתקלין הייט האל את
 (ויפחת פ'). כהן הדיוט שנשא את האלמנה ויש לו את כהן גדול. מוח
 את כהן הדיוט: **שטונות שמן ולבנוש**. מפרש בפרק כל הנמחות (ומתח
שטונות הנפש. שניש ההכן את הנמחה בקרן דרומית מערבית
 ומופ'ר' בפי' היה מביא (ופותו יד): דייטו קרן דרומית מערב
איהו שטונה תנוסא. מייא נמחה חוטא. טענה תנופה ואינו

תפארת י"ל דלענין זה שאם היה אימר קונס שלא לזכר ככר זה לא אמר כלום וכן אמר גבי
 יצחק ב"ר אבא. דהא קאמרת דמזי דיות בתר כתיבין ולא משמע ליה להביא התשובה ולומר תני
 ויה דקתני דף י' כתי דנריס קודם הוי ליה למתני כתי [נדרות] קודם דסליק מיניה וי"ל ד
 רבא דבית בר אבא ודאן מן ינונה ברו לכו חפשיה רבא דבית בר אבא ונונה וכו' אמר

גמ' כל כינוי נדרים כנדרים מאי שנא גבי גזיר דלא קתני להו לכולהו ומאי שנא גבי נדרים דקתני לכולהו משום דנדר ושבועה בתיבי גבי הדדי תני תרתין וכיון דתני תרתין תני לכולהו וליתני כינוי שבועות בתר נדרים אידי דתנא נדרים דמיחסר חפצא עליה תנא גמ' חרמים דמיחסר חפצא עליה לאפוקי משבועה דקאסר נפשיה מן חפצא פתח בכינויו בכל כנוי נדרים ומפרש ידות האומר לחבירו ממודר אני ממך ותו ידות אינשי אידי בהון וחסורי מיחסרא והכי קתני כל כינוי נדרים כנדרים וידות נדרים כנדרים ^אולפרוש כינוין ברישא ההוא דסליק מיניה ההוא מפרש בברישא כדתנן ^בבמה מודליקין ובמה אין מודליקין אין מודליקין כו' ^גבמה טומנין ובמה אין טומנין אין טומנין כו' ^דבמה אינש יוצאה ובמה אינש יוצאה לא תצא אשה וכל היכא דפתח לא מפרש ברישא והתנן ^היש נוהלין וימנחלין נוהלין ולא מנחלין ואלו נוהלין וימנחלין ^ויש מותרות לבעליהן ואסורות לביבמיהן מותרות לביבמיהן ואסורות לביבמיהן ואלו מותרות לבעליהן ואסורות לביבמיהן ^זיש מעונות שמן ולבנות שמן ולא לבנות ואלו מעונות שמן ולבנות ^חיש מעונות הגשה ואין מעונות תנופה תנופה ולא הגשה ואלו מעונות הגשה ^טיש בכור לנחלה ואין בכור לכהן בכור לכהן ואין בכור לנחלה ואיזהו בכור לנחלה ואין בכור לכהן הלין משום דאוושו ליה מפרש ההוא דפתח ברישא והא ^יבמה בהמה יוצאה ובמה אינש יוצאה דלא אוושא וקתני יוצא גמל אלא

בְּרִישָׁא וּמִפְרָשׁ יִמְיָה דְּלֹאס הִיא יִשְׁכַּח אֶת הָרֵאשֻׁנוֹת אֲלֵהּ פִּתְלָה לֵאלֹהִים כְּנוֹן הֵי כְּמַתְּ נִמְיָ לִיכָא לְתִימָשׁ דְּלֹא מִפְרָשׁ וְנוֹיֵר בְּהֵי לִיכָא לְתִימֵר דְּלֹא גִרְרָא נְסִיב לֵאלֹהִים וּמִשּׁוֹם הִיא דְּלֹא הִיִּיא עֵיקָר אֲלֵהּ כִּינְי וְיֵד דְּלֹאפִּלְסֵי אֲמַתֵּר לְתַמְחִיתֵן

מסמח ליה להגיה המסנה ולומר מני ירשא דיות קודם כתיבין דלא רלה לשן
(מיתות) קודם דסלקי מיתים וי"ל דסלקי מקרבן דקמני נדר כניור וכו'; י"ש
ט"ז דהבית הירשא ונזכר ותי לזכר מן הלא טענין ונאצי ונזכר ונזכר ונזכר י"ש

בבב' מ"ט גבי נזיר דלא קמני לכולהו. דהתם קמני כל ריניו נזירות (6)
 ויתו לא מירי ולא קמני לכל הני דנדרים ושבוטות: כתיבין כדרי
 הדדי. כל נזיר וכל שבוטות אסורין וסיון דלאנז דקמני (3) שבוטות
 קמני לכולהו: וליאני שבוטות כפר נדרים. כדמכיוי ויתני לכולהו:

נדרים מאי שנא גבי ויולאו ומאי שנא גבי משום נדרר ושבועה תין וכיון דתני תרתין שבועות בתר נדרים סר חפצא עליה תנא חפצא עליה לאפוקי חפצא פתח בכינוין ידות האומר לחבירו תני אינשי איירי בהון תני כל כינוי נדרים

דמיסר חפלא דכ' אחר דבר זכ' עלי בקרבן או נהום אסר ליה חפצא עליו ומשום הכי תני להו דבדק חפצא אכל כי אחר שבועה שלא אוכל דבר זה או שאני נהנה מדבר זה איזה לא אסר לחפלא עליה אלא נפשיה אסר מהאוס חפלא: **פסא כינוי ומפרש ידות** לאתר מודר אני מתן וכו' דהיינו ידות ולתמיהה ה"ל למתני לפרש כינוין גנון קונס וכו' למתני ידות: **אסר** אחי אינשי למיפקר ידות אינשי היכי שכתב התנא דלא קמי ידות נדרים כנדרים: **אכינוי** רבתי ודכאל כל דבר ליה

לדעת רוב המפרשים, המילה "אשר" היא שם עצם, ופירושה "אשר" או "אשרי".

[illegible]

כיון דעל כרחיק כננויים פתח אפילו תנא גמי ידות הוה ליה לפרשאי
כדי שיפרש אומן. ומתוך קושיא בתרייתא וקאמר איירי בהון וכו'
בתרייתא מיהו קמיתא אכתי קשיא. ומתליין לזרחיה דתנא לפרשוי
לא מפרש בה כרישא. דקס"ד דרי מתרלין ההוא דסליק מנייה הוה
למתנייה לכוליה תחל גיורא ומאסו הכי מקשי: וסבין יס חולין
זמן: ומסורו לנבטלין ואסורו ליבטלין. מפרש בפרק יס ומותרות
ח ליבטלין ואסורות לנבטלין כתיב גדול שקדש את האלמנה ויש לו
ע. מנחת הסלת והמנחת והמרחשת. שמן ולא לבונה מנחת נקבים:
תמיז (ויקרא ו) ואת מורת המנחה הקרב אותה בני אהרן לפני
סנופה. כהן מניח ידו תחת יד הבצלים ומניף: טעונה הגשה
טעונה הגשה היינו ליג שמן של מזוער ואשמו והביכורים:
בבזר

[illegible]

(א) [נמר כ.] (ב) שבת כ.
(ג) שם מוז. (ד) שם מ.
(ה) כ"ב קת. (ו) ימות פד.
(ז) מנחות נט. (ח) שם פ.
(ט) כסדרות מוז. (י) [שבת
מא.]. (כ) [ומדבר ל.].
(ל) [ב.]. (מ) [ומדבר ל.].
(נ) [פ"א הי"א]. (ס) [צ"ל
כדבר]. (ע) צ"ל לא הי"א.

הנהגות הר"ם

(א) רש"י ד"ה מאי טעמא
 "וכי" נזירות כנזירות וכו'
 נאמר מדי: (ב) ד"ה כמינן
 "וכי" לאנן דקמינן נזירים
 שבעות: (ג) ד"ה וליפשו
 דאכתי הא כמינן ליפשו
 נזירא ליפשו להו ממי
 נזירא: (ד) ד"ה הני וכו'
 דאזוהי ליה הני דש טחלין
 "וכי" דלנין מניה מפרש
 נזירא:

וליון העש"ת

גמ' בדיקון במה מדליקין.
קשה לי אחי לא הביא
מהמוקדם ריש שבת כ"ד
האני מומד בתו:

פירמע דראַמא

[illegible]